

НАЗАРЕНКО О.В., к.е.н., доц., НТУ «ХПІ»
РЕШЕТНЯК Н.Б., к.е.н., доц., НТУ «ХПІ»
ДЕМЬОХІНА О.О., доц., НТУ «ХПІ»

УСВІДОМЛЕННЯ ЗАГРОЗ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

У ХХІ сторіччі значно посилились загрози розвитку суспільства: пришвидшується науково-технічний прогрес та виявляються його негативні наслідки, не припиняється міждержавна конкурентна боротьба за виробничі ресурси, потребуються більші зусилля та економічні витрати на подолання техногенних і природних катаклізмів, пов'язаних з глобальним потеплінням. Спостерігається збільшення кількості та потужності ураганів, злив, посух, пожеж, аварій. Успішні країни, які останнім часом досягли значних економічних результатів – Польща, Сінгапур, Ізраїль, Естонія – завжди мали відчуття зовнішніх та внутрішніх загроз і згуртовували суспільство навколо їх упередження. І навпаки, Україна найчастіше відчувала себе в цілковитій безпеці з боку сусідів; вона мала вигідне транзитне положення, значні природні ресурси, досить комфортний клімат. Тільки після 2013 року, коли зовнішні загрози поставили під сумнів саме існування держави, процес економічного реформування зрушив з місця. Але вагомих результатів поки не досягнуто. За даними Світового банку за 2016 рік, ВВП на душу населення у Польщі становив 12372 тис. дол., а в Україні – всього 2186 тис. дол. [1].

Найважливішими завданнями для України є досягнення енергетичної незалежності та залучення інвестицій в економіку, що є можливим лише за економічної свободи українського народу – головної рушійної сили суспільства. Навпаки, у рейтингу країн за рівнем економічної свободи Україна посіла 149 місце зі 159 можливих. [2] Індекс DOING BUSINESS України свідчить про недостатність зайнятого у 2017 році 76-го місця. Позитивні зміни в реформуванні економіки йдуть досить інерційно. «Вертикального злету» реформ не відбувається в значній мірі завдяки неподоланій корупції. [3] Керуючись відчуттям загроз, в Україні необхідно негайно створити більш комфортні інституційні умови для розвитку бізнесу: знизити податки, сприяти приватизації землі, більше коштів вкладати в професійно-технічну освіту, пришвидшити будівництво якісних доріг та інших об'єктів

інфраструктури. Це сприятиме зменшенню відтоку найбільш талановитої та освіченої частини робочої сили.

На мікрорівні економіки підприємства страждають від стихійних лих, зловмисників і ринкових перипетій. Весь час змінюються технології, виробничі ресурси, структура ринку, виникають нові потреби, загострюється протистояння з конкурентами. Тому будь-які зміни можна розглядати як кризи. Весь час потрібна мобілізація зусиль на подолання цих загроз. Метою антикризового управління на рівні підприємства є розробка стратегії попередження ризику виникнення криз, мінімізація їх наслідків, а також підготовка підприємств до ефективного реагування на них, що сприяє підвищенню життєстійкості бізнесу. На наш погляд, кожному українському підприємству конче необхідна розробка окремої антикризової стратегії. По-перше, необхідно виділення грошових фондів на подолання кризових явищ. По-друге, спеціально виділеним менеджерам антикризових підрозділів необхідно визначити способи, за допомогою яких ситуаціями і людьми можна управляти найкращим чином.

Тому для забезпечення незалежності держави та підвищення конкурентоспроможності економіки України необхідно усвідомити загрози на мікро- та макрорівнях, поширити прийоми антикризового управління. Такий підхід сприятиме майбутньому економічному зростанню і достойному рівню життя громадян.

Список літератури:

1. Електронний ресурс. Режим доступу: https://www.youtube.com/watch?v=K52T_NQ5EWS – Дата звертання : 18 жовтня 2017;
2. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://www.epravda.com.ua/news/2017/09/28/629591/> – Дата звертання : 20 жовтня 2017;
3. Назаренко О.В., Демьохіна О.О. Дослідження руху індексу Doing Business України / Труды XII Міжнар. наук. практ. конф. «Дослідження та оптимізація економічних процесів «Оптimum-2016», 6-8 грудня 2016 р. – Х.: НТУ «ХПІ», 2016. – С. 156-158.